

Альбер Камю

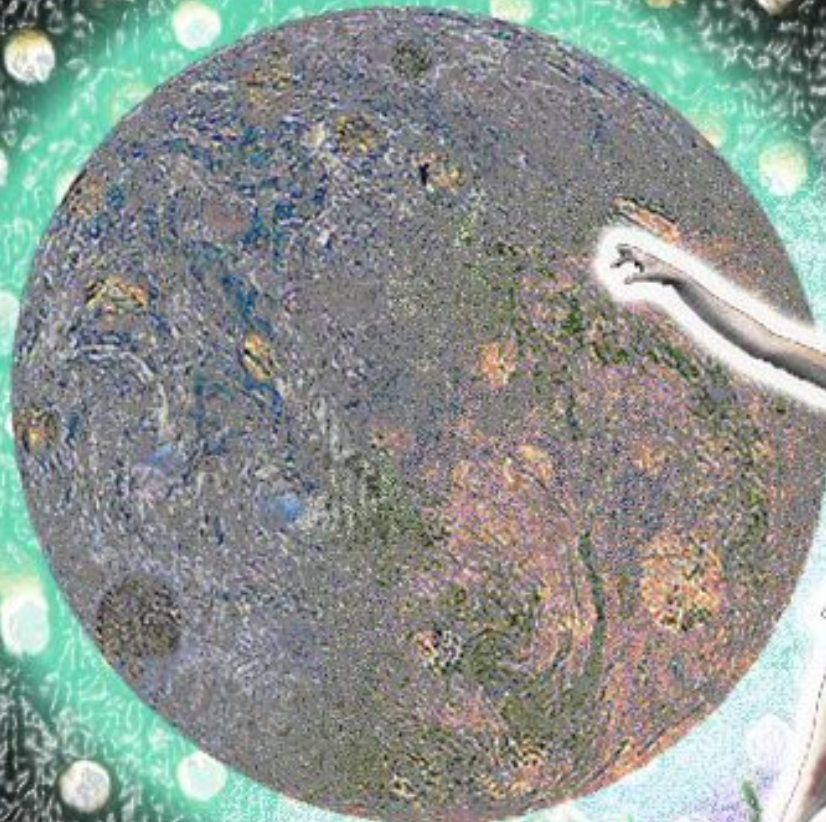
i
n
s
o
l
a
r
e
·
r
u

**Стареть - значит переходить от чувств
к сочувствию.**

А. Камю

i
n
s
o
l
a
r
e
r
u

**Не быть любимым - это всего лишь неудача,
не любить - вот несчастье.**

А. Камю

Человек всегда бывает добычей
исповедуемых им истин.

А. Камю

i
n
s
o
l
a
r
e
.
r
u

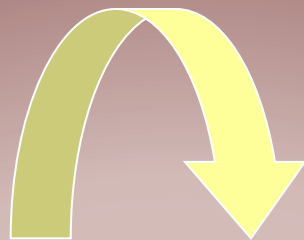
**Для того, чтобы мысль преобразила мир,
нужно, чтобы она сначала преобразила жизнь
своего творца.**

А. Камю

A hand holding a red heart over a cracked, dry landscape. The hand is rendered in a detailed, stippled style. The heart is bright red and has the text 'А. Камю' written on it. The background is a cracked, dry landscape with a blue sky and a horizon line.

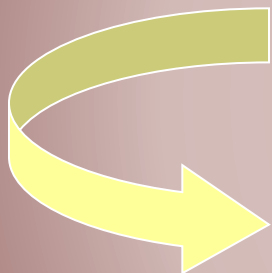
А. Камю

**Щедрость по отношению к будущему -
это умение отдавать все, что связано с настоящим..**

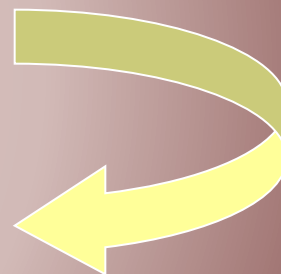

лауреат Нобелівської премії (1957)

філософ

письменник

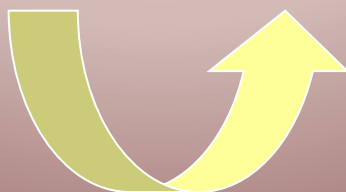

представник
екзистенціалізму

драматург

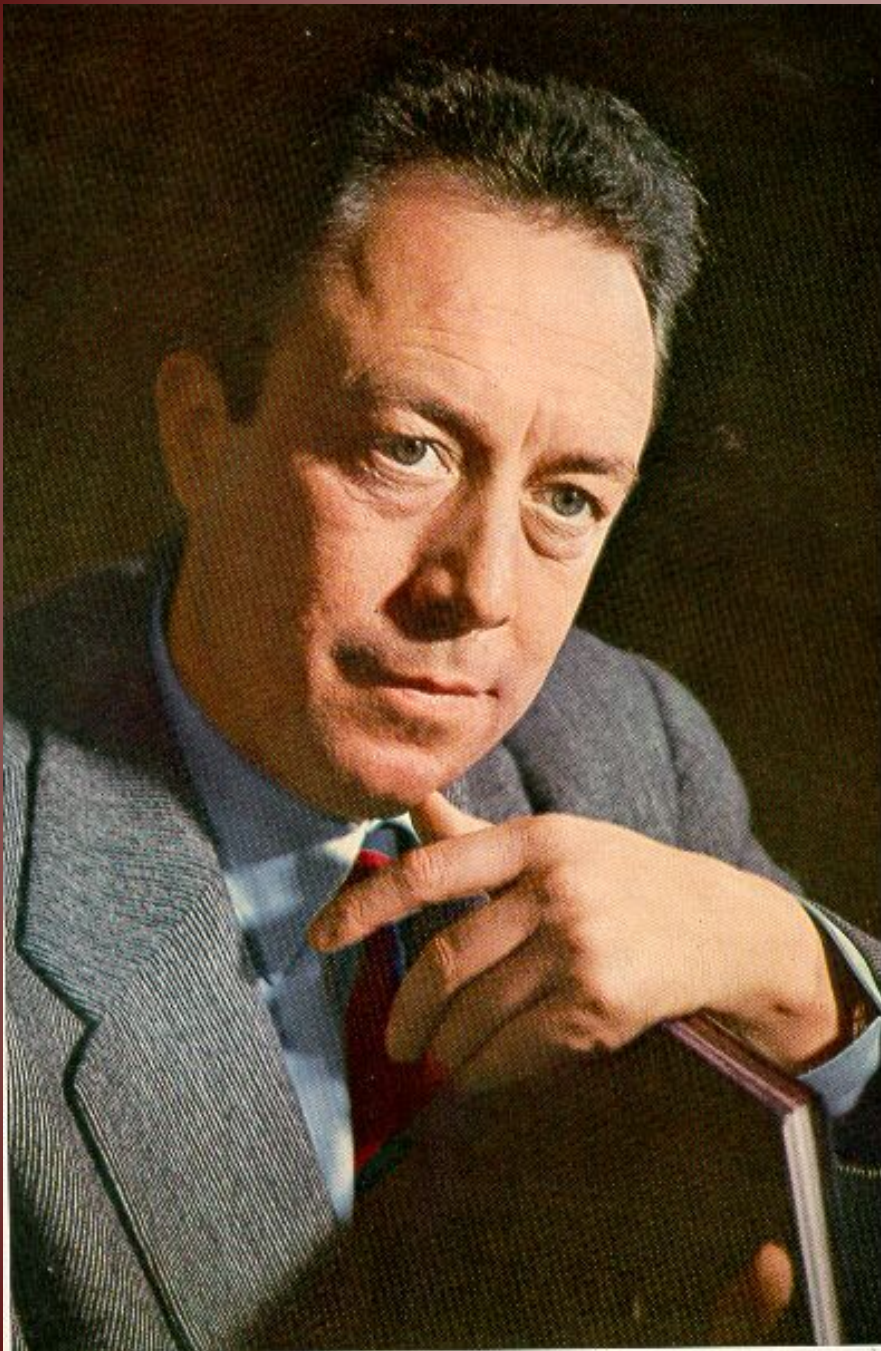

режисер

актор

Я був десь на півдорозі
між злиднями і сонцем.
Злидні не дозволяли
мені повірити, нібито
все гаразд в історії та
під сонцем; сонце
навчало мене, що
історія — це ще не все.
Змінити життя — так,
але тільки не світ, який
я обожнював.

Альбер Камю

Альбёр Камю (фр.
Albert Camus; *7
листопада 1913,
Мондова — †4 січня
1960, Вільблевен) —
визначний
французький романіст,
філософ, публіцист,
один з лідерів
філософсько-
мистецького напрямку
екзистенціалізму.

Альбер Камю народився 7 листопада 1913 року в містечку Мондові в Алжирі, який на той час був французькою колонією, у сім'ї найманого сільськогосподарського робітника, що через рік після народження сина помер від поранення на полі бою Першої світової війни. Мати, іспанка за походженням, працювала прибиральницею в багатих сім'ях. Дитина зростала у злиднях. Освіту пощастило здобути тільки завдяки допомозі одного з учителів ліцею, який виклопотав для хлопця стипендію. У 1932—1936 рр. під час навчання в Оранському університеті (Алжир), Альберу доводилося тяжко працювати, що призвело до виснаження організму й він захворів на сухоти. Проте це не завадило йому бути життєрадісним, енергійним, жадібним до знань і розваг, чутливим і до краси середземноморської природи, і до глибин духовної культури.

А. Камю брав активну участь і в громадському житті. У **1934** році вступив до комуністичної партії, яку покинув через три роки, проводив антинацистську пропагандистську роботу, організував самодіяльний театр, співпрацював з незалежною лівою пресою. У цей час почалася його письменницька діяльність. Тоді, зокрема, були написані перший варіант роману «Сторонній» та нотатки до есе «Міф про Сізіфа».

Камю в Парижі.

**1957 р. Камю був
нагороджений
Нобелівською
премією «за
величезний внесок у
літературу, у якій
висвітлив значення
людської совісті»**

Камю, "Чума". Размова др. Ріє і Тарру.

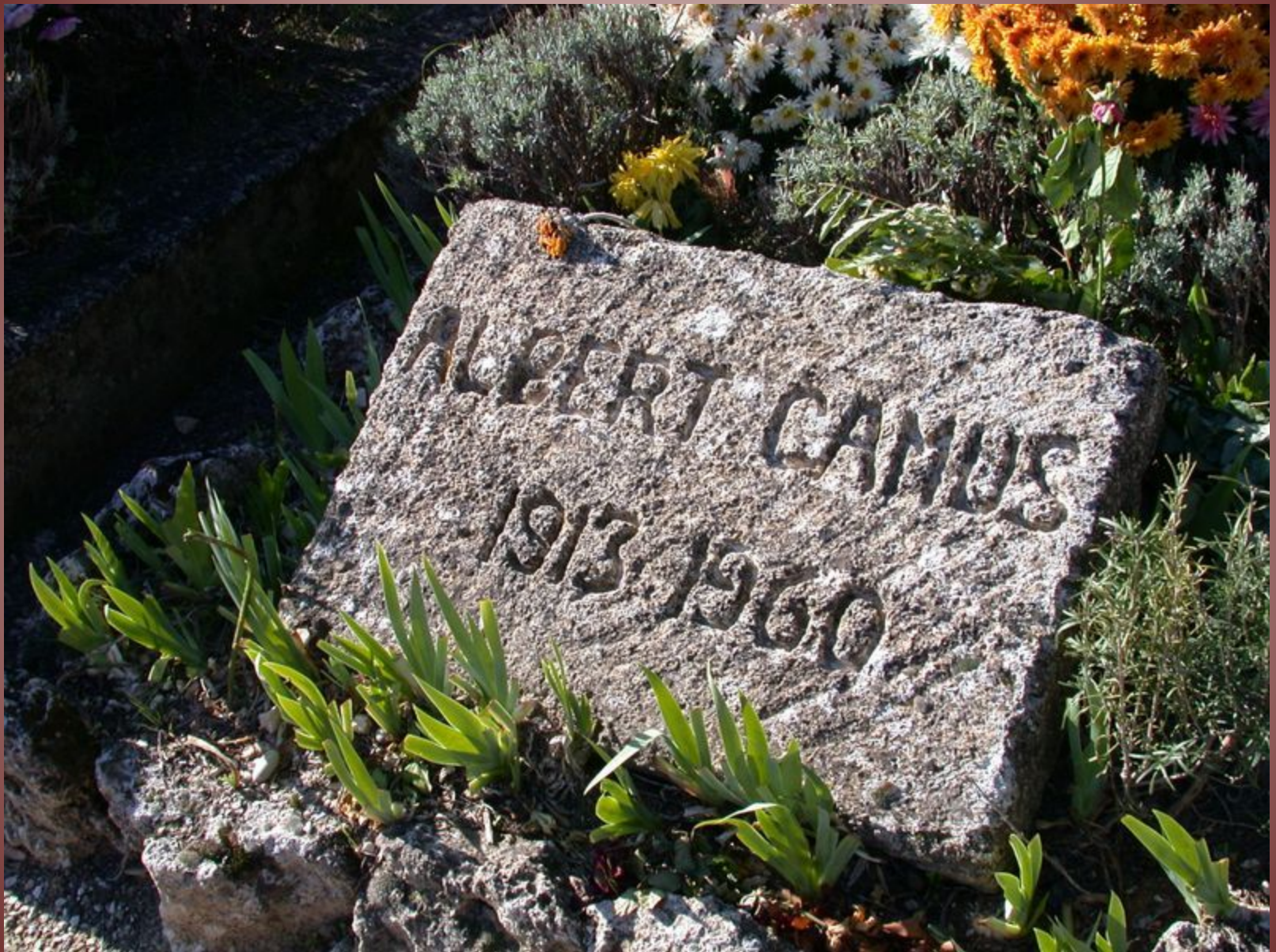

Людина відчуває себе самотньою, коли вона оточена боягузами.

Жоден геніальний твір ніколи не ґрунтувалося на ненависті

Старіти - значить переходити від почуттів до співчуття.

Філософія - сучасна форма безсоромності.

am

Президент Франции Николя Саркози выступил с предложением перезахоронить прах выдающегося французского писателя Альбера Камю в Пантеоне. Президент также отметил, что церемонию следует приурочить к 50-летию со дня смерти писателя 4 января 2010 года.

Художній світ Камю:

- зв'язок з екзистенціалістськими ідеями та концепціями;
- анатомічний аналіз абсурдних взаємин між особистістю й світом, створення моделей “абсурдного світу” й “абсурдної людини”;
- розкриття трагічного становища людини в “світі без Бога”;
- змалювання мужньої людини як своєрідного морального еталона сучасності;
- зображення “межової ситуації”, що вияскравлює абсурдність життя й ставить людину перед моральним вибором;
- тяжіння до притчевості, філософська насиченість сюжетів і образів, “класицистичні” за своєю ясністю композиція та стиль;
- Звернення до міфологічних сюжетів і образів, наявність “міфотворчих” тенденцій.

Творча спадщина

- 1913 р. – народився в Алжирі. Навчався в комунальній школі, Алжирському ліцеї, Алжирському університеті.
- 1935 р. – організував Театр праці.
- 1937 р. – перша збірка есе “Виворіт і обличчя”.
- 1938 р. – перший роман “Щаслива смерть”.
- 1940 р. – переїхав до Парижа, вчителював у Орані. Завершив повість “Сторонній”.
- 1941 р. – написав есе “Міф про Сізіфа”, драму “Калігула”.
- 1943 р. – оселився в Парижі.
- 1947 р. – роман “Чума”.
- 1948-50 р. – п'єси “Стан облоги”, “Праведні”.
- 1951 р. – есе “Бунтівна людина”.
- 1956 р. – повість “Падіння”.
- 1957 р. – збірка “Вигнання й царство”, есе “Своєчасні роздуми”
- 1960 р. – загинув в автомобільній катастрофі.

“Чума”, 1947
роман-притча

Боротьба людської
спільноти проти
конкретного зла

чума – світове зло
(повсякчас присутнє
в нашому житті)

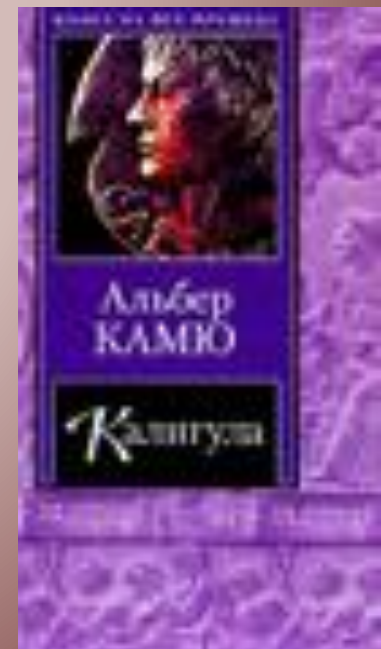
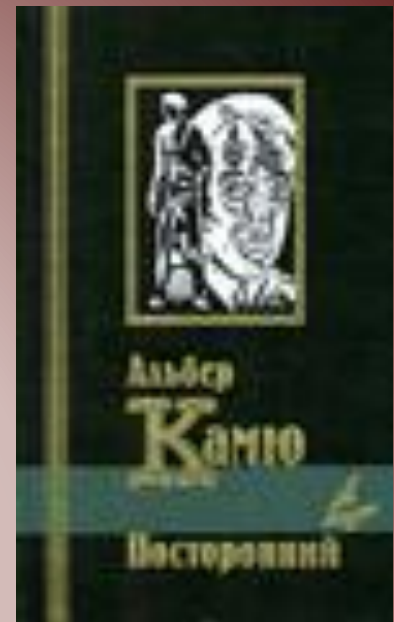
людина - зло

- 1) хвороби;
- 2) війна;
- 3) смертні судові вироки;
- 4) Фанатизм церкви та політичних партій;
- 5) загибель невинної дитини в лікарні

1. Людина має зробити вільний вибір, щоб стати Людиною == бунт.
2. Людина може “вклякнути навколішки” == змиритися

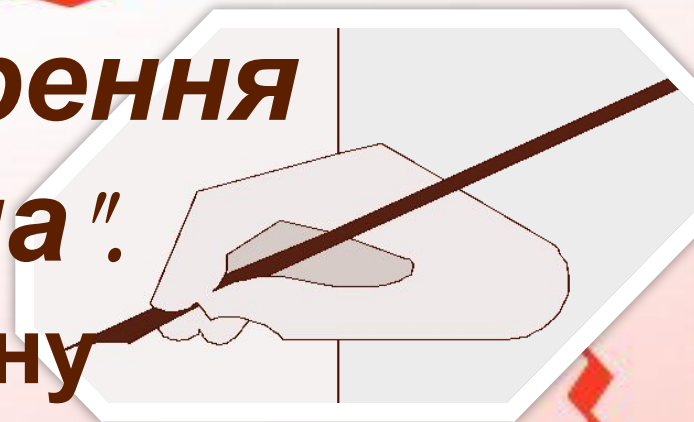
А. Камю "Миф о Сизифе.
Эссе об абсурде.

Из иллюстраций к повести А.Камю
"Посторонний"

З історії створення роману "Чума".

**Перші нариси до роману
"Чума" були зроблені Камю
на початку 1941 року, коли
він вчителював в Орані. І
хоча роман було
завершено 1943 року,
робота над ним ще
тривала, роман вийшов
лише 1947 року. Вже самі
дати вказують на**

Смисл назви роману "Чума".

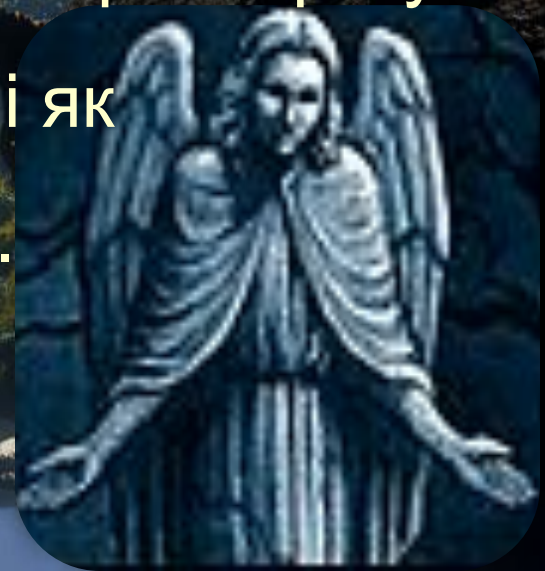

Хроніка вказує на дату 194... рік. Відтак на думку спадає словосполучення - "коричнева чума", тобто фашизм. Так вимальовується картина політичної чуми. Боротьба європейського Опору проти фашизму - такий смисл має на увазі автор у назві роману "Чума".

"Чума" - роман екзистенціалізму.

Людина - центр буття, це і є ідея екзистенціалізму. Роман "Чума" поставив людину у центр не тільки подій, викладених у формі хроніки, але й роздумів роману-алегорії. Камю створив роман-притчу, роман-пересторогу і попередження проти втрати моралі як запоруки самого існування людства.

КОМПОЗИЦІЙНІ МОМЕНТИ

- **Експозиція твору.** Початок твору. “Чума” – це хроніка тяжкого року в Орані. Пройшовши крізь міські ворота слідом за очевидцем того, як одного дня тут раптом вилізли з підвалі тисячі пацюків і спалахнула епідемія чуми, читач потрапляє в сумні квартали, випалені сонцем. Автор використав жанр хроніки, що викликає в читача довіру щодо подій, які відбуваються.
- **Зав'язка.** Вузловий епізод, де зав'язуються нитки роздумів літописця про істини, відкриті страшною хворобою – це суперечка доктора Ріє з колегами і чиновниками, які не бажають глянути правді в обличчя і визнати, що вони мають справу з чумою.
- **Розвиток дії.** Створення санітарних дружин, спроби Рамбера втекти з Орана, досягнення чумою своєї вищої точки.
- **Кульмінація.** Винахід вакцини і врятування перших хворих.
- **Розв'язка.** Зняття санітарних кордонів, прихід до Орана першого потягу, смерть дружини Ріє і він же біля помираючого Тарру.
- **Фінал** роману відкритий. Мабуть, через те, що знищити чуму неможливо, оскільки за певних умов вона знов повернеться.